

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 3. Quibusnam administrari non debet?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

172 TRACTATUS IV.

Can. Præsente. none. **Præsente Presbytero, Diaconus Eucharistiam Corpus Domini populo, si necessitas cogat, jussus eroget.** Et in Concilio Eboraensi anno 1194. cap. 4. sic habetur. **Decrevimus etiam, ut nonnisi summa & gravi urgence necessitate, Diaconus Corpus Christi cuiquam eroget.**

Quæst. 2. Requiritur-ne status gratiæ ad administrandum Sacramentum Eucharistiae?

Resp. Est omnino necessarius, ita ut qui dispensaret Eucharistiam in statu peccati mortalis, peccaret graviter, ut enim ait Divus Thomas, *Ad reverentiam ipsius in dispensante hoc Sacramentum, non solum exigitur sanctificatio morum, sed etiam Sacramentalis sanctificatio. Vnde & manus Sacerdotis unctione sanctificatur.* Si enim Deus exigat tantam sanctitatem ab illis, qui altare proprius accedunt, ut secundum sanctum Antoninum,

S. Anton. in Confessionali in 3. p. interrogationum de Clericis cap. 11. *Quotiescumque quis exequitur officium alicujus Ordinis in mortali, ut Acolythatum, Subdiaconatum, & hujusmodi, mortale est. Quantò magis afferere debemus, eum qui in peccato mortali hoc Sacramentum administrat, reum esse peccati mortalis, quippe qui proprius ad res sacras accedat, quam Acolitus, aut Subdiaconus, qui circa vasorum, aut circa materiam hujus Sacramenti parandam versantur.*

Quæst. 3. Quibusnam administrari non debet Sacramentum Eucharistiae?

S. Th. in 4. dist. 9. art. 5. in respon. ad 1. quæst. *Resp. Ex Divo Thoma, si peccatum est manifestum, debet denegari Eucharistia, sive in occulto, sive in manifesto petat. Idem habet Divus Bonaventura.*

S. Chrysost. homilia 83. in Matth. *Sanctus Joannes Chrysostomus ait: Non parva vobis, scilicet Sacerdotibus, imminet pena, si quem aliqua improbitate teneri*

De Sacram. Euchar. Cap. IX. 173

*scientes, ei hujus mensa participationem per-
mittatis. Sanguis enim ejus ex manibus re-
quiretur vestris: non de ignotis, sed de notis
hac disputo.*

Sanctus Carolus de Sacramento Eucharistiae differens haec tradit: *Non admittuntur ad S. Carol. Ac-
Communionem Hæretici, Schismatici, Excom- tor. part. 4.
municati, interdicti, publicè criminosi, ma- De Sacram.
nifestèque infames; ut Meretrices, publici Euchar.
Concubinatii, fœneratores, Magi, Sortilegi,
Blasphemi, & alii id generis publicè facino-
rosi homines. Et in Concilio Mediolanensi le-
gitur: Si quis odia & inimicitias exerceant, Conc. Me-
si alii denique qui in aliqua peccandi consue- diol. 4. tit.
tudine usuque jaceant. Nec verò antea quam Quæ ad Pœ-
ipse perspexerit, istos ab ea male agendi via
recessisse, peccandique occasionem, ac publicas ninent.
offensiones præcidisse, permittat (etiam si qui
testimonium Confessarii afferant) ne in Pas-
chali quidem célébritate sacram Communionem eis ministrari: quin imò illam tandem
differri jubeat, quoad eorum veram vita
emendationem Episcopus cognoverit. His acce-
dunt Histriones, quia, ut ait sanctus Cypria-
nus relatus in Canone: *Nec Majestati Divina, Can. Pro dilec-
vel Evangelica congruit disciplina, ut pu- tione. De Con-
dor, vel honor Ecclesiæ tam turpi & infami secr. dist. 3.
contagione fœdetur per Communionem. Posset
tamen illis concedi Eucharistia, ut ait Conci-
lium Carthaginense, si veræ conversionis
signa dedissent: Scenici, inquit Concilium, Can. Scenici,
atque Histrionibus ceterisque hujusmodi perso- De Consecr.,
nis, vel Apostaticis conversis, vel reversis ad dist. 2.
Dominum, gratia vel reconciliatio non ni-
getur.**

Denique sanctus Carolus monet, ut Mulie- S. Carol. Ad.
res non sumptuosis, non caudatis vestibus, p. 4. de Sa-
non crinibus inaniter intortis, non fuco aut cram. Eucha-
ristiæ,

174 TRACTATUS IV.

pigmentis vultu illito, non pectore, nudo aut tenui velo obtecto, sed ita vestito, ut ne praeter faciem quidquam cernatur, velo denso bene super faciem demisso, ad hoc Sacramentum accedant, secus esse repellendas.

Quæst. 4. Debet-ne dari Eucharistia iis quorum peccatum non est publicè notum?

Resp. Sanctus Thomas hanc egregiè solvit *S. Thos.* in 4. difficultatem, cùm ait; *Si Sacerdos sciat peccatum alicujus,* qui Eucharistiam petit per Confessionem, vel alio quolibet modo: distinguendum est, quia aut peccatum est occultum, aut manifestum. *Si est occultum aut exigit in occulto,* aut in manifesto. *Si in occulto,* debet ei denegari, & monere, ne in publico petat. *Si autem in manifesto petit,* debet ei dari. Primo, quia pro peccato occulto pœnam inferens publicam, revelator est Confessionis, aut proditor criminis. Secundo, quia quilibet Christianus habet jus in perceptione Eucharistie, nisi illud per peccatum mortale admittat; unde cùm in facie Ecclesia non constet istum amississe jussuum, non oportet ei in facie Ecclesia denegari.

Rituale Romanum de Sacramento Eucharistie ait: *Occultos vero peccatores si occulie petant, & non eos emendatos agnoverit, repellat; non autem si publicè petant, & sine scandalo ipsos præterire nequeat.*

Quæst. 5. Debet-ne pueris ante annos distinctionis dari sancta Communio?

Resp. Licet prioribus Ecclesiæ sæculis quibusdam in locis concessa fuerit pueris sacra Communio; haec tamen consuetudo prudentissimo Ecclesiæ judicio, & authoritate nunc

S. Carol. A&T. penitus exolevit; *Pueris item,* ait sanctus *Cap. 4. De Sa-* rolus, qui propter etatis imbecillitatem non *cram. Eucha-* dum hujus Sacramenti cognitionem & gustum *ristiæ.*